

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 46

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 20 ianuarie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
2.	— Hotărâre privind modificarea datelor de identificare și actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și transmiterea acestuia din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Justiției în domeniul public al orașului Băneasa, județul Constanța	2–3
4.	— Hotărâre privind modificarea anexei nr. 13 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	3–4
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
9.	— Ordin al ministrului afacerilor interne pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul resurselor umane în Ministerul Afacerilor Interne	5–8
43/8.	— Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate pentru modificarea și completarea Normelor de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 60/32/2006	9–11
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
	Decizia nr. 25 din 7 decembrie 2015 (Completul competent să judece recursul în interesul legii)	12–16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind modificarea datelor de identificare și actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și transmiterea acestuia din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Justiției în domeniul public al orașului Băneasa, județul Constanța**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă modificarea datelor de identificare și actualizarea valorii de inventar a imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Justiției, înregistrat cu numărul M.F.P. 39449, potrivit anexei nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă transmiterea imobilului prevăzut la art. 1 din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Justiției în domeniul public al orașului Băneasa, județul Constanța, potrivit anexei nr. 2, cu destinația de sediu administrativ al Primăriei, Consiliului Local, Poliției Orașenești și Poliției Locale.

Art. 3. — Predarea-preluarea imobilului se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de

maximum 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — Ministerul Justiției își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 11 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Vasile Dîncu
Ministrul justiției,
Raluca Alexandra Prună
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 6 ianuarie 2016.
Nr. 2.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE
a imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Justiției

1. Ordonator principal de credite	4265841	Ministerul Justiției
2. Ordonator secundar de credite	17662983	Curtea de Apel Constanța
3. Ordonator terțiar de credite	4700953	Tribunalul Constanța
4. Regii autonome și companii/societăți naționale subordonate ordonatorului principal		

Nr. M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea	Date de identificare			
			Descrierea tehnică	Adresa	Valoarea de inventar a bunului înscris în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului (lei)	Valoarea de inventar actualizată (lei)
39449	8.29.09	Judecătoria Băneasa	P + 2E Sc = 449 mp Sd = 1.366,75 mp S teren = 2.619 mp CF nr. 101305	Str. Trandafirilor nr. 11 Orașul Băneasa Județul Constanța	302,85	2.654.802,46

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Justiției
în domeniul public al orașului Băneasa, județul Constanța

Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Descrierea tehnică a imobilului	Numărul de identificare atribuit de Ministerul Finanțelor Publice
Str. Trandafirilor nr. 11 Orașul Băneasa Județul Constanța	Ministerul Justiției — CUI 4265841 Tribunalul Constanța — CUI 4700953	Orașul Băneasa — CUI 5408818 Consiliul Local al Orașului Băneasa — CUI 16862908	P + 2E Sc = 449 mp Sd = 1.366,75 mp S teren = 2.619 mp Cod clasificție: 8.29.09 CF nr. 101305	39449

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea anexei nr. 13 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006
pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 867 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, și al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice — Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială — Agenția Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială Brașov a unui imobil având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă modificarea caracteristicilor tehnice și actualizarea valorii de inventar a bunului aflat în domeniul public al statului, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice își va actualiza datele din evidența cantitativ-valorică și împreună cu Ministerul Finanțelor Publice va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 13 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul muncii,
familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice,
Claudia-Ana Costea
Ministrul finanțelor publice,
Anca Dana Dragu

București, 6 ianuarie 2016.
Nr. 4.

ANEXA Nr. 1

DATE DE IDENTIFICARE

ale imobilului care se înscrie în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și se dă
în administrarea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice — Agenția Națională
pentru Plăți și Inspecție Socială — Agenția Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială Brașov

1. Ordonator principal de credite	4266669	Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice
2. Ordonator secundar de credite	24708439	Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială
3. Ordonator terțiar de credite	24714716	Agenția Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială Brașov
4. Regii autonome și companii/societăți naționale aflate sub autoritatea ordonatorului principal, institute naționale de cercetare-dezvoltare și, după caz, societăți comerciale cu capital majoritar de stat care au în administrare bunuri din patrimoniul public de stat		

Nr. M.F.	Codul de clasificare	Denumirea	Datele de identificare		Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar — lei —	Situția juridică		Tipul bunului
			Descriere tehnică (pe scurt)	Adresa			Baza legală	În administrare/concesiune	
	8.29.08	Clădire	Construcție S + P + 3E; Sconstr. = 423 mp; Sdesf. = 1.677 mp CF nr. 100312	Județul Brașov, municipiul Brașov, str. Avram Iancu nr. 53	2012	4.639.472,97	O.M. 419/01.07.2008; Aut. constr. 218/2010; P.V. recepție nr. 3.788/2012	În administrare	Imobil

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE
ale bunului la care se modifică caracteristicile tehnice și valoarea de inventar

1. Ordonator principal de credite	4266669	Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice
2. Ordonator secundar de credite	24708439	Agencia Națională pentru Plăți și Inspecție Socială
3. Ordonator terțiar de credite	24714716	Agencia Județeană pentru Plăți și Inspecție Socială Brașov
4. Regii autonome și companii/societăți naționale aflate sub autoritatea ordonatorului principal, institute naționale de cercetare-dezvoltare și, după caz, societăți comerciale cu capital majoritar de stat care au în administrare bunuri din patrimoniul public de stat		

Nr. M.F.	Codul de clasificare	Denumirea	Datele de identificare		Anul dobândirii/dării în folosință	Valoare de inventar — lei —	Valoare de inventar reevaluată — lei —	Situția juridică		Tipul bunului
			Descriere tehnică (pe scurt)	Adresa				Baza legală	În administrare/concesiune	
144731	8.29.08	Teren	S = 1.069 mp; CF nr. 100312	Județul Brașov, municipiul Brașov, str. Avram Iancu nr. 53	1948	427.434	515.212,55	Act donație nr. 355/1948; CF nr. 130 convertit în CF nr. 100312	În administrare	Teren

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul resurselor umane în Ministerul Afacerilor Interne

În temeiul prevederilor art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 665/2008 privind unele activități de management resurse umane în unitățile Ministerului Afacerilor Interne, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 833 din 11 decembrie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, litera f¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f¹) *recrutarea din sursă internă* — recrutarea realizată din rândul personalului Ministerului Afacerilor Interne care deține aptitudinile, abilitățile și cunoștințele necesare pentru ocuparea posturilor vacante;”.

2. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Ocuparea posturilor vacante prin una dintre modalitățile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. a) și b) și alin. (2) se realizează la propunerea șefului mijlocit al structurii în care este prevăzut postul vacant, cu aprobarea șefului/comandantului unității sau la inițiativa acestuia.

(2) Ocuparea posturilor vacante prin modalitățile prevăzute la art. 5 alin. (1) lit. c) și d), precum și la lit. e) atunci când se organizează concurs/examen cu recrutarea candidaților din sursă externă sau prin trecerea agenților de poliție în corpul ofițerilor de poliție, respectiv a maiștrilor militari și subofițerilor în corpul ofițerilor se realizează cu aprobarea ministrului afacerilor interne, în condițiile prezentului ordin.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (1), dacă au fost identificați mai mulți candidați care corespund cerințelor postului vacant, departajarea acestora se face prin interviu pe subiecte profesionale.

(4) În situația în care s-a demarat procedura de concurs/examen, postul vacant nu mai poate fi ocupat prin nicio altă modalitate din cele prevăzute la art. 5.”

3. Articolul 6¹ se abrogă.

4. Articolul 7 se abrogă.

5. Articolul 8 se abrogă.

6. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Trecerea agenților de poliție în corpul ofițerilor de poliție se face prin concurs de ocupare a posturilor vacante prevăzute cu funcții de ofițer de poliție, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 63.

(2) Trecerea maiștrilor militari și subofițerilor în corpul ofițerilor se face prin concurs de ocupare a posturilor vacante prevăzute cu funcții de ofițer, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 63.”

7. La articolul 20, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Candidații recrutați din sursă externă care intenționează să dobândească statutul de polițist sau cadru militar în Ministerul Afacerilor Interne trebuie să îndeplinească criteriul specific de înălțime minimum 1,65 m bărbații și 1,60 m femeile, cu excepția candidaților pentru posturi de ofițeri și agenți de poliție de frontieră pentru specializarea marină, care trebuie să aibă înălțimea de minimum 1,60 m.”

8. La articolul 26, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — (1) Anunțurile privind posturile vacante pentru care se organizează concurs se afișează la sediul unității organizatoare și, după caz, la sediul unităților în al căror state de organizare sunt prevăzute posturile vacante pentru care se organizează concurs și se publică prin grija compartimentelor de resurse umane, cu cel puțin 15 zile lucrătoare înainte de data desfășurării concursului, pe pagina de internet a acelorași unități sau a structurii ierarhic superioare ori, dacă acestea nu există ori nu sunt operaționale, în presa scrisă.”

9. La articolul 32, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În situația prevăzută la alin. (2), când s-a stabilit ocuparea mai multor posturi vacante prin recrutare din sursă externă sau prin trecerea agenților de poliție în corpul ofițerilor de poliție, respectiv a maiștrilor militari și subofițerilor în corpul ofițerilor, inspectorul general/similar poate dispune organizarea concursurilor, în sistem centralizat, după caz:

a) la nivelul unităților teritoriale în ale căror state de organizare sunt prevăzute posturile vacante de execuție pentru care se organizează concurs;

b) la nivelul inspectoratului general/similar, de regulă, în cadrul instituțiilor de învățământ ale Ministerului Afacerilor Interne ori în cadrul altor instituții din afara Ministerului Afacerilor Interne.”

10. La articolul 32, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În scopul organizării și desfășurării concursurilor pentru ocuparea posturilor vacante se constituie, după caz, comisii de recrutare, comisii de concurs și comisii de soluționare a contestațiilor, ale căror componență, atribuții și competențe sunt stabilite în anexa nr. 2.”

11. După articolul 32 se introduce un nou articol, articolul 32¹, cu următorul cuprins:

„Art. 32¹. — (1) În situația în care se organizează concurs pentru ocuparea mai multor posturi de execuție vacante, diferite din punctul de vedere al specialității/profilului de activitate, al structurii prevăzute în statul de organizare și ale căror cerințe de ocupare prevăzute în fișele posturilor nu sunt similare, candidații menționează în mod expres postul pentru care candidează.

(2) În situația în care se organizează concurs pentru ocuparea mai multor posturi de execuție vacante, identice din punctul de vedere al specialității/profilului de activitate, al structurii prevăzute în statul de organizare și al cerințelor de ocupare prevăzute în fișele posturilor, candidații menționează în mod expres structura pentru care candidează.”

12. La articolul 34, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — (1) Concursurile pentru ocuparea posturilor vacante de execuție constau în susținerea unui test scris, pentru verificarea cunoștințelor necesare îndeplinirii atribuțiilor postului.”

13. La articolul 34 alineatul (2), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În funcție de specificul atribuțiilor postului vacant, concursul poate consta, în afara probei prevăzute la alin. (1), și în susținerea a cel puțin una dintre următoarele probe.”

14. La articolul 34, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Probele prevăzute la alin. (2) se susțin înaintea celei prevăzute la alin. (1).”

15. La articolul 35, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Dacă se organizează concurs pentru ocuparea mai multor posturi de execuție vacante, din cadrul aceleiași structuri potrivit statutului de organizare, similare din punctul de vedere al specialității/profilului de activitate și al cerințelor de ocupare prevăzute în fișele posturilor, candidații sunt declarați «admis» în ordinea descrescătoare a notei finale, în limita numărului de posturi pentru care s-a organizat concursul respectiv, potrivit opțiunii formulate de către aceștia.”

16. La articolul 35, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) În cazul în care concursul a constat și în probe dintre cele prevăzute la art. 34 alin. (2), departajarea se realizează în funcție de notele obținute la proba practică de evaluare a aptitudinilor, iar dacă și în această situație se constată egalitate, la proba de evaluare a performanței fizice.”

17. La articolul 35, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (7¹), cu următorul cuprins:

„(7¹) Dacă în urma aplicării criteriilor de departajare prevăzute la alin. (6) și (7) există egalitate între mai mulți candidați, departajarea între aceștia se realizează pe baza rezultatelor obținute în urma susținerii unui interviu structurat pe subiecte profesionale. Interviu se susține în termen de cel mult 3 zile de la data expirării termenului de soluționare a contestațiilor, pe baza aceluiași tematic și bibliografii stabilite la testul scris, și se organizează în condițiile anexei nr. 2. În această situație, termenul de 45 de zile prevăzut la art. 2 alin. (2) din anexa nr. 2 se poate prelungi în mod corespunzător.”

18. La articolul 35, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Desfășurarea probelor de concurs se planifică la minimum 48 de ore, dar nu mai mult de 72 de ore între ele.”

19. La articolul 38, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Dacă pentru ocuparea unor posturi de execuție vacante este necesară obținerea unor avize/autorizații speciale pentru exercitarea atribuțiilor, iar acestea nu se obțin ulterior numirii în funcție, polițistul/cadrul militar este eliberat din funcție și pus la dispoziție în condițiile legii, în vederea identificării unui alt post corespunzător gradului profesional/militar deținut, precum și pregătirii profesionale.”

20. Articolul 42 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 42. — (1) Agenții de poliție care au absolvit studii superioare cu diplomă de licență au dreptul de a participa la concursul pentru ocuparea posturilor vacante de execuție de ofițeri de poliție, în condițiile legii.

(2) Maiștrii militari și subofițerii care au absolvit studii superioare cu diplomă de licență au dreptul de a participa la concursul pentru ocuparea posturilor vacante de execuție de ofițeri, în condițiile legii.

(3) Agenții de poliție, maiștrii militari și subofițerii prevăzuți la alin. (1) și (2) pot participa la concursul pentru trecerea în corpul profesional/militar superior, dacă îndeplinesc cumulativ următoarele criterii:

a) sunt apți din punct de vedere psihologic pentru corpul ofițerilor de poliție/ofițerilor și, după caz, pentru postul/posturile scos/scoase la concurs;

b) studiile superioare absolvite corespund cerințelor de ocupare prevăzute în fișa postului;

c) nu se află sub efectul unei sancțiuni disciplinare;

d) nu sunt puși la dispoziție ori suspendați din funcție în condițiile art. 65 din Legea nr. 360/2002, cu modificările și completările ulterioare, sau, după caz, ale art. 89 din Legea nr. 80/1995, cu modificările și completările ulterioare.”

21. În anexa nr. 2, la articolul 2, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) În vederea organizării și desfășurării examenelor/concursurilor prevăzute la art. 32 alin. (1) din ordin, la nivelul unităților în ale căror state de organizare sunt prevăzute posturile vacante se constituie comisii de concurs și comisii de soluționare a contestațiilor.”

22. În anexa nr. 2, la articolul 2, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) În situația prevăzută la art. 32 alin. (2¹) lit. a) din ordin, la nivelul inspectoratului general/similar se constituie o comisie centrală de concurs.

(1²) În situația prevăzută la art. 32 alin. (2¹) lit. b) din ordin, comisiile prevăzute la alin. (1) se constituie la nivelul inspectoratului general/similar. În acest caz, la nivelul unităților teritoriale în ale căror state de organizare sunt prevăzute posturile vacante de execuție cu competență de gestiune a resurselor umane sau care asigură din punctul de vedere al gestiunii resurselor umane structurile în ale căror state de organizare sunt prevăzute posturile pentru care se organizează concurs, se constituie comisii de recrutare.”

23. În anexa nr. 2, la articolul 2, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Componenta nominală a comisiilor prevăzute la alin. (1)—(1²), precum și desemnarea secretarului/secretarilor acestora se stabilesc prin dispoziție/ordin al persoanei care le constituie, cu cel mult 45 de zile înainte de data finalizării concursului, dar nu mai puțin de 20 de zile lucrătoare înainte de data desfășurării probei de examen/concurs. Componenta nominală a comisiei de recrutare se stabilește după desemnarea comisiei de concurs și a comisiei de soluționare a contestațiilor.”

24. În anexa nr. 2, la articolul 3, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (3¹) și (3²), cu următorul cuprins:

„(3¹) Membrii comisiilor de concurs și comisiilor de soluționare a contestațiilor completează o declarație pe propria răspundere, după terminarea înscrierilor, din care să reiasă că nu au calitatea de soț, soție, rudă sau afin până la gradul al patrulea inclusiv cu oricare dintre candidați. Membrii comisiilor care au această calitate sunt înlocuiți, cu respectarea condițiilor prezentului ordin.

(3²) Înainte de începerea activității, membrii comisiilor de concurs completează un angajament cu privire la păstrarea confidențialității subiectelor/temelor și baremelor de corectare/apreciere și notare.”

25. În anexa nr. 2, la articolul 4 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) președinte:

1. șeful structurii în care se află postul vacant pentru care se organizează examen/concurs sau, după caz, o persoană cu funcție de conducere, desemnată de persoana care are competență de numire în funcție pentru postul respectiv;

2. șeful structurii în care se află postul vacant pentru care se organizează examen/concurs sau, după caz, o persoană cu funcție de conducere desemnată de directorul general al Direcției Generale de Pașapoarte, respectiv directorul Direcției regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor, în cazul posturilor vacante din structura serviciilor publice comunitare pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple sau a serviciilor publice comunitare regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor;”

26. În anexa nr. 2, la articolul 4, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care în unitatea care organizează examen/concurs nu există specialiști în domeniul de activitate al postului vacant, pentru asigurarea respectării condițiilor prevăzute la art. 3 alin. (4), din comisie fac parte specialiști de la eșalonul superior, din alte unități ale Ministerului Afacerilor Interne sau/și din afara Ministerului Afacerilor Interne. Prevederile art. 3 alin. (1) sau, după caz, alin. (2) nu se aplică.”

27. În anexa nr. 2, după articolul 4 se introduc patru noi articole, articolele 4¹—4⁴, cu următorul cuprins:

„Art. 4¹. — (1) În cazul prevăzut la art. 2 alin. (12), comisiile de concurs se compun dintr-un număr impar de persoane, astfel:

a) președinte — șeful structurii de specialitate din cadrul aparatului central al inspectoratului general sau înlocuitorul legal, corespunzătoare domeniului de activitate al posturilor vacante pentru care se organizează concurs, sau, după caz, unul dintre adjuncții/loctinorii inspectorului general/similar;

b) membri — specialiști în domeniul de activitate al posturilor vacante și/sau cadre didactice din unitățile de învățământ aflate în subordinea inspectoratului general.

(2) Secretarul comisiei de concurs poate fi și secretarul comisiei de soluționare a contestațiilor. Acesta nu este membru al comisiei. Secretarul comisiei de concurs este numit dintre ofițerii structurii de resurse umane de la nivelul aparatului central al inspectoratului general/similar și poate fi ajutat de alți ofițeri din cadrul structurii de resurse umane a inspectoratului general/similar și/sau din cadrul structurilor de resurse umane ale unităților teritoriale, desemnați de către președintele comisiei de concurs.

(3) În situații excepționale, cu avizul Direcției generale management resurse umane, inspectoratele generale/similare pot solicita desemnarea în comisii a unor cadre didactice din alte instituții de învățământ ale Ministerului Afacerilor Interne.

Art. 4². — Comisiile de soluționare a contestațiilor cuprind un număr impar de persoane, dintre care un președinte și cel puțin 2 membri.

Art. 4³. — Dispozițiile art. 3 alin. (3²) și art. 4¹ se aplică în mod corespunzător și comisiei centrale de concurs.

Art. 4⁴. — (1) Comisiile de recrutare se compun dintr-un număr impar de persoane, astfel:

a) președinte — șeful structurii de specialitate din cadrul unității teritoriale sau înlocuitorul legal, corespunzătoare domeniului de activitate al posturilor vacante pentru care se organizează concurs, sau, după caz, unul dintre adjuncții/loctinorii șefului unității;

b) membri — ofițeri din cadrul unității teritoriale, din care cel puțin unul din structura de resurse umane a unității.

(2) Secretariatul comisiei de recrutare este asigurat de unul din membrii comisiei de recrutare, de regulă un ofițer din cadrul structurii de resurse umane a unității.

(3) Dispozițiile art. 3 alin. (3) și (3¹) se aplică în mod corespunzător comisiilor de recrutare.”

28. În anexa nr. 2, la articolul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) În cadrul comisiei de concurs, în raport cu numărul și complexitatea probelor, precum și cu numărul de candidați, se pot constitui, până la susținerea primei probe/probei de concurs, prin dispoziție/ordin, la propunerea motivată a președintelui comisiei, subcomisii formate din președinte și cel puțin 2 membri.”

29. În anexa nr. 2, la articolul 5, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1)¹, cu următorul cuprins:

„(1)¹ Calitatea de membru al comisiei de concurs este compatibilă cu cea de membru al subcomisiei.”

30. În anexa nr. 2, la articolul 6, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Atunci când se constituie comisia centrală de concurs, atribuțiile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) se exercită exclusiv de către aceasta.

(4) Comisia centrală de concurs stabilește modalitatea de lucru și de transmitere a documentelor între aceasta și comisiile de concurs organizate la nivelul unităților teritoriale.”

31. În anexa nr. 2, după articolul 6 se introduc trei noi articole, articolele 6¹—6³, cu următorul cuprins:

„Art. 6¹. — În cazul prevăzut la art. 2 alin. (12), comisia de concurs are următoarele atribuții:

a) primește listele finale cu candidații ale căror candidaturi au fost validate de comisiile de recrutare;

b) stabilește bibliografia și tematica de concurs;

c) elaborează subiectele/temele și baremele de corectare/apreciere și notare pentru testul scris și, după caz, proba practică, cu cel mult 24 de ore înainte de susținerea fiecărei probe, având în vedere cerințele înscrise în fișele posturilor scoase la concurs;

d) asigură îndeplinirea condițiilor pentru desfășurarea optimă a concursului — spații corespunzătoare, papetărie, birotică și alte elemente de logistică necesare, precum și respectarea procedurilor cu privire la repartizarea pe săli, multiplicarea subiectelor, supravegherea candidaților, afișarea grilelor de răspuns la ieșirea din sală și prezența ultimilor 2 candidați la corectarea subiectelor-grilă etc.;

e) efectuează instructajul candidaților cu privire la modul general de desfășurare a examenului/concursului, precum și înaintea fiecărei probe — numărul de subiecte, durata alocată probei, criteriile de departajare, data și locul afișării rezultatelor, modalitatea de depunere a eventualelor contestații, situațiile care atrag eliminarea din concurs, alte precizări necesare desfășurării în bune condiții a concursului;

f) corectează/apreciază și notează lucrările/proba practică și, dacă este cazul, dispune măsuri corespunzătoare în baza procesului-verbal de soluționare a contestațiilor;

g) semnează procesul-verbal care conține concluziile concursului, întocmit de secretarul comisiei, și îl prezintă inspectorului general/similar în vederea dispunerii măsurilor, potrivit competențelor;

h) păstrează în deplină securitate documentele și asigură confidențialitatea datelor și informațiilor referitoare la conținutul subiectelor, al grilelor de corectare și lucrărilor candidaților;

i) stabilește graficul de desfășurare a concursului, pe care îl comunică și structurilor cu sarcini de recrutare;

j) transmite procesele-verbale cu rezultatele finale unităților teritoriale care au efectuat recrutarea, în vederea completării dosarelor de candidat ale candidaților declarați «admis» și pentru desfășurarea, potrivit competențelor, a activităților specifice acordării gradelor profesionale/militare și numirii în funcție a acestora.

Art. 6². — La nivelul comisiei de recrutare se asigură măsurile necesare pentru respectarea condițiilor și criteriilor de recrutare și întocmire a dosarelor de recrutare, în conformitate cu prevederile ordinului.

Art. 6³. — (1) În vederea verificării corectitudinii întocmirii dosarelor de recrutare a candidaților, comisiile de recrutare analizează, în termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la expirarea datei-limită de completare a dosarelor de recrutare, stabilită de către comisia de concurs, îndeplinirea de către candidați a condițiilor de participare la concurs și semnează procesul-verbal care conține concluziile verificării, precum și adresele prin care fiecărui candidat care nu îndeplinește condițiile de participare la concurs îi este comunicat faptul că nu poate participa la acesta.

(2) După verificarea corectitudinii întocmirii dosarelor de recrutare a candidaților, comisiile de recrutare transmit comisiei de concurs lista finală a candidaților a căror candidatură a fost validată, însoțită de procesul-verbal prevăzut la alin. (1).”

32. În anexa nr. 2, la articolul 7, alineatul (1) se abrogă.

33. În anexa nr. 2, la articolul 8 alineatul (1), după litera a) se introduce o nouă literă, litera a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) întocmește anunțul de concurs și îl supune aprobării președintelui comisiei de concurs, cu avizul membrilor acesteia;”.

34. În anexa nr. 2, la articolul 10, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — Comisia de concurs sau, după caz, comisia centrală de concurs elaborează subiectele și baremele de corectare/apreciere și notare, ținând cont de următoarele cerințe.”.

35. În anexa nr. 2, articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Testul scris constă în redactarea unei lucrări sau în rezolvarea unor teste-grilă.”

36. În anexa nr. 2, la articolul 19, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În situația în care supravegherea candidaților la susținerea testului scris nu poate fi asigurată numai de către membrii comisiei de concurs, la propunerea președintelui comisiei de concurs, inspectorul general/șeful/comandantul unității poate desemna supraveghetori. Prevederile art. 3 alin. (3) și (3¹) se aplică în mod corespunzător.”

37. În anexa nr. 2, la articolul 20, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Înainte de comunicarea subiectelor, comisia/subcomisia verifică, pe baza actului de identitate al candidatului, corectitudinea datelor înscrise de către acesta în colțul din dreapta al foii de răspuns. Lucrările se sigilează de către candidați în prezența președintelui comisiei/subcomisiei, ocazie cu care acesta certifică prin semnătură și aplică ștampila unității organizatoare.”

38. În anexa nr. 2, articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) În situația în care proba scrisă constă în rezolvarea unui test tip grilă se procedează astfel:

a) la finalizarea lucrării sau la expirarea timpului afectat probei, fiecare candidat predă, pe baza actului de identitate, comisiei/subcomisiei foaia de răspuns, ciornele, precum și, după caz, documentația de specialitate primită pentru formularea răspunsului la itemii care prevăd această situație;

b) comisia/subcomisia verifică dacă au fost respectate recomandările privitoare la completarea foilor de răspuns, iar în caz contrar răspunsurile completate necorespunzător vor fi anulate prin trasarea unei linii orizontale cu cerneală/pastă de culoare roșie;

c) până la predarea ultimei lucrări, în sală rămân permanent 5 (cinci) candidați sau, dacă numărul acestora este mai mic, toți candidații;

d) candidatul semnează în borderou pentru a certifica predarea lucrării;

e) ciornele și foile de răspuns anulate se strâng separat, subiectele rezolvate pe ciorne nefiind luate în considerare la corectare;

f) comisia/subcomisia, împreună cu supraveghetorii, ia măsuri pentru ca niciun candidat să nu părăsească sala fără să predea lucrarea și să semneze de predare și ține permanent evidența foilor de răspuns folosite și validate, nefolosite și anulate, a testelor distribuite/nedistribuite, precum și a ciornelor.

(2) După expirarea timpului afectat și predarea tuturor lucrărilor, candidații revin în sala de examen, la locurile pe care le-au ocupat în timpul probei, pentru a asista la corectarea foilor de răspuns.

(3) Evaluarea la testul tip grilă se face în prezența candidaților, astfel:

a) este chemat în fața comisiei/subcomisiei, în ordinea prevăzută în fișa de examinare, candidatul a cărui lucrare urmează a fi corectată;

b) se aplică grila de corectare și se calculează de către membrii comisiei/subcomisiei punctajul și nota obținute, în prezența candidatului și a unui martor, de regulă următorul candidat în ordine alfabetică;

c) se consemnează de către membrii comisiei/subcomisiei, atât în borderoul cu rezultate, cât și pe foaia de răspuns, punctajul și nota obținute de candidat, în cifre și litere, cu cerneală/pastă de culoare roșie;

d) corectorii semnează în borderoul cu rezultate și pe foaia de răspuns, în dreptul notei/punctajului înscrise/înscris;

e) candidatul ia cunoștință, sub semnătură, pe foaia de răspuns și în borderou, de punctajul și nota obținute;

f) corectorii asigură la verificarea ultimei foi de răspuns prezența în sală a ultimilor 2 candidați martori.”

39. În anexa nr. 2, la articolul 35 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Pentru concursurile prevăzute la art. 32 alin. (2¹) lit. b) din ordin, dosarul de concurs este întocmit de structura de resurse umane a inspectoratului general/similar la nivelul căruia se organizează concursul și conține documentele enumerate la alin. (1).”

40. În anexa nr. 2, la articolul 36, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul trecerii în corpul ofițerilor de poliție/ofițerilor, dosarul de recrutare cuprinde documentele prevăzute la alin. (1) lit. a), b), c), d), g) și l) și alin. (2) lit. a).”

41. În anexa nr. 2, la capitolul II, după articolul 36 se introduce o nouă secțiune, secțiunea a 9-a, cuprinzând articolul 37, cu următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 9-a

Alte reguli privind organizarea și desfășurarea concursului

Art. 37. — Președinții comisiilor de concurs pot emite precizări cu privire la desfășurarea concursului/examenului, pe care le aduc la cunoștința candidaților, în timp util.”

Art. II. — Ghidul carierei polițiștilor și cadrelor militare din Ministerul Afacerilor Interne, aprobat prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul administrației și internelor, nr. 69/2009, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 12 mai 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 6, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Pentru personalul prevăzut la alin. (1), cursurile pentru inițierea în carieră au o durată de minimum 13 săptămâni și se pot organiza la forma de zi sau în sistem modular.”

2. La articolul 24, literele a), c) și e) vor avea următorul cuprins:

„a) agenții de poliție să îndeplinească cerințele de acces în corpul ofițerilor de poliție, iar maiștri militari și subofițerii să îndeplinească cerințele de acces în corpul ofițerilor, stabilite de actele normative în vigoare;

c) să nu fie sub efectul unei sancțiuni disciplinare și să nu fie puși la dispoziție ori suspendați din funcție în condițiile art. 65 din Legea nr. 360/2002, cu modificările și completările ulterioare, sau, după caz, ale art. 89 din Legea nr. 80/1995, cu modificările și completările ulterioare;

e) să aibă vechime în corpul din care provin de minimum doi ani, la data înscrierii la concurs.”

Art. III. — Prezientul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,

Petre Tobă

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 43 din 19 ianuarie 2016

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE
Nr. 8 din 13 ianuarie 2016

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normelor de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 60/32/2006

Având în vedere:

- titlul VIII din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările ulterioare;
 - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare;
 - Referatul de aprobare nr. ACP 400 din 19 ianuarie 2016 al Ministerului Sănătății și nr. DG/67 din 13 ianuarie 2016 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
- în temeiul dispozițiilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările ulterioare, și ale art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. I. — Normele de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobate prin Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 60/32/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 147 din 16 februarie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 11 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) în cazul în care venitul realizat este mai mare față de venitul estimat, conform deciziei de impunere anuale emise de organele fiscale, suma realizată în plus se va distribui proporțional pe cele 12 luni, contribuția recalculându-se în mod corespunzător, cu luarea în considerare a plafonului stabilit de lege. Diferența de contribuție rămasă de achitat conform deciziei de impunere anuale se achită în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează și nu se datorează majorări de întârziere potrivit reglementărilor în materie privind colectarea creanțelor bugetare. În situația în care asiguratul a beneficiat de indemnizație de asigurări sociale de sănătate în anul financiar închis, cuantumul indemnizației se recalculează, urmând ca suma rezultată în plus să fie compensată cu obligația de plată rezultată din decizia de impunere anuală sau cu obligații de plată viitoare, după caz. În situația în care suma rezultată în plus este mare și după ce a fost compensată cu obligația de plată rezultată din decizia de impunere anuală sau cu obligația/obligații de plată viitoare, suma rezultată din diferență poate fi restituită la cererea beneficiarului.”

2. La articolul 17 alineatul (4), după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) pentru pacienții cu afecțiuni oncologice.”

3. La articolul 17, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Pentru persoanele care intră în câmpul personal de aplicare a Ordinului președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 592/2008 pentru aprobarea Normelor metodologice privind utilizarea în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate din România a formularelor emise în aplicarea Regulamentului (CEE) nr. 1.408/71 al Consiliului privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii independenți și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității, precum și a Regulamentului (CEE) nr. 574/72 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 1.408/71, cu modificările și completările ulterioare, casele de asigurări de sănătate pot întocmi, lunar sau la sfârșitul perioadei de tratament, certificate de incapacitate de muncă, la o dată ulterioară, dar nu mai târziu de 30 de zile de la data la care a fost primit documentul care certifică incapacitatea de muncă și durata probabilă a acesteia emis de către medicul/instituția din statul de tratament.”

4. După articolul 17 se introduce un nou articol, articolul 17¹, cu următorul cuprins:

„Art. 17¹. — Prin excepție de la prevederile art. 17 alin. (4), certificatele de concediu medical se pot elibera și la o dată ulterioară, dar nu mai târziu de 90 de zile, pentru persoanele a căror stare de sănătate a fost grav afectată în urma tragicului eveniment produs în clubul Colectiv din municipiul București în data de 30 octombrie 2015”.

5. La articolul 18, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) Medicul curant din spital eliberează certificatele de concediu medical numai în ziua externării pacientului”.

6. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — În situația în care certificatul de concediu medical se eliberează în data de 1 a lunii cu durată de 30/31 de zile,

medicul curant poate elibera certificatul de concediu medical pentru perioada 1—30/1—31 a lunii respective”.

7. La articolul 24¹, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Durata de acordare a concediului și a indemnizației pentru incapacitate de muncă este cea transmisă de instituția de la locul de ședere/reședință”.

8. La articolul 25, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul menținerii incapacității temporare de muncă pentru aceeași afecțiune, concediul medical se poate prelungi de către medicul curant din ambulatoriul de specialitate sau spital, în caz de internare, în etape succesive de maximum 30/31 de zile calendaristice, până la 90 de zile calendaristice în decursul unui an, socotit de la prima zi de îmbolnăvire”.

9. Articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — În situațiile prevăzute la art. 26, 27 și 28, certificatele de concediu medical se eliberează pentru perioade de maximum 30/31 de zile calendaristice numai de medicul curant din unitățile sanitare care acordă asistență medicală în specialitățile respective”.

10. La articolul 30, alineatele (3) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) La externarea din spital, inclusiv pentru spitalizarea de zi, se poate acorda un concediu medical de la 1 la 7 zile calendaristice, iar în cazuri speciale, cu aprobarea medicului-șef de secție, până la maximum 21 de zile calendaristice.

.....
 (5) Medicii curanți din unitățile sanitare cu paturi, care îngrijesc pacienți cu TBC, SIDA, neoplazii, eliberează certificatele de concediu medical pe durata internării asiguraților, iar la externare pot acorda concediu medical până la 30/31 de zile calendaristice. În cazul pacienților cu TBC medicii au obligația să îndrume pacientul la cabinetul de pneumologie, la care va fi luat în evidență.”

11. Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — Persoanele asigurate aflate în incapacitate temporară de muncă, care au urmat un tratament în străinătate pentru afecțiuni care nu pot fi tratate în țară, beneficiază de concediu medical; certificatele de concediu medical se eliberează de medicul curant, cu avizul direcțiilor de sănătate publică, în baza actelor doveditoare traduse și autentificate, la o dată ulterioară, dar nu mai târziu de 15 zile de la data revenirii în țară”.

12. Articolul 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 33. — Asigurații care își pierd capacitatea de muncă în timp ce se află în altă țară în interes de serviciu sau în interes personal primesc certificate de concediu medical de la medicul curant, cu avizul direcțiilor de sănătate publică, în baza actelor doveditoare traduse și autentificate. Aceste certificate de concediu medical se pot elibera retroactiv de către medicii curanți, în termen de maximum 5 zile de la data obținerii avizului de la direcțiile de sănătate publică”.

13. După articolul 33¹ se introduce un nou articol, articolul 33², cu următorul cuprins:

„Art. 33². — (1) Prevederile art. 24 nu se fac aplicabile persoanelor prevăzute la art. 32 și 33.

(2) Durata de acordare a concediului medical și a indemnizației pentru incapacitate de muncă este cea transmisă din statul de tratament.”

14. La articolul 38, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. — (1) Plătitorii de indemnizații de asigurări sociale de sănătate au obligația să elibereze asiguratului adeverințe din

care să rezulte numărul de zile de concediu medical pentru incapacitate temporară de muncă avute în ultimele 12 luni, în vederea acordării certificatelor de concediu medical, conform modelului prevăzut în anexa nr. 19.”

15. La articolul 43, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Persoanele cu handicap asigurate beneficiază, la cerere, de concediu pentru sarcină, după luna a 6-a de sarcină, astfel încât durata minimă obligatorie a concediului de lăuzie să fie de 42 de zile calendaristice.”

16. Articolul 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 45. — (1) Certificatele de concediu medical pentru sarcină se eliberează pentru cel mult 30/31 de zile calendaristice de către medicul de familie sau de către medicul de specialitate obstetrică-ginecologie, care ia în evidență și urmărește pe parcursul sarcinii gravida, până la durata maximă prevăzută de lege.

(2) Certificatul de concediu medical pentru lăuzie se eliberează de medicul curant de specialitate obstetrică-ginecologie din unitatea sanitară unde a născut femeia sau de medicul de familie, pentru perioade de cel mult 30/31 de zile calendaristice. Prelungirea concediului medical pentru lăuzie până la durata maximă prevăzută de lege se face de medicul de familie care are în urmărire lăuza.”

17. La articolul 50, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Medicul curant din ambulatoriul de specialitate sau spital are dreptul de a acorda concediu medical pentru îngrijirea copilului bolnav, cu durată de cel mult 30/31 de zile calendaristice.”

18. La articolul 53, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 53. — (1) Beneficiază de concediu medical pentru îngrijirea copilului bolnav cu afecțiuni care nu pot fi tratate în țară unul dintre părinți, tutorele, asiguratul căruia i s-a încredințat copilul spre creștere și educare sau în plasament familial și care însoțește copilul la tratament în străinătate”.

19. La articolul 53¹, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 53¹. — (1) Beneficiază de concediu medical pentru îngrijirea copilului bolnav care primește servicii medicale pe teritoriul unui stat membru în UE/SEE /Confederației Elvețiene unul dintre părinți, tutorele, asiguratul căruia i s-a încredințat copilul spre creștere și educare sau în plasament familial și care însoțește copilul.”

20. Articolul 58 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 58. — Certificatele de concediu de risc maternal se eliberează de medicul de familie sau medicul de specialitate obstetrică-ginecologie, cu avizul medicului de medicina muncii, pe perioade de maximum 30/31 de zile calendaristice, pe o durată totală de maximum 120 de zile calendaristice, în întregime sau fracționat, asiguratelor gravide, asiguratelor care au născut recent sau care alăptează.”

21. Articolul 62 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 62. — În cazul în care, potrivit legii, angajatorul își suspendă temporar activitatea sau activitatea acestuia încetează prin: divizare ori fuziune, dizolvare, reorganizare, lichidare, reorganizare judiciară, lichidare judiciară, faliment sau prin orice altă modalitate prevăzută de lege, drepturile prevăzute la art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, care s-au născut anterior ivirii acestor situații, se achită din bugetul

Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate de către casele de asigurări de sănătate unde medicul de familie al asiguratului are încheiată convenție. Pentru aceste situații, indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate la care au dreptul asigurații, sunt achitate în condițiile menținerii concediului medical pentru aceeași afecțiune.”

22. La articolul 77, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Pe baza referatului aprobat se întocmesc: ordonanțarea de plată, ordinul de plată, borderoul ordinelor de plată prevăzut în anexa nr. 14 sau, după caz, comunicarea de respingere a plății prevăzută în anexa nr. 15. În termen de 60 zile de la depunerea cererii de restituire, casa de asigurări de sănătate va efectua plata sumelor aprobate sau va transmite solicitantului comunicarea de respingere a plății.”

Ministrul sănătății,
Patriciu-Andrei Achimaș-Cadariu

23. La articolul 81, alineatele (2)—(9) se abrogă.

24. La articolul 88, lit. g¹) se abrogă.

25. Articolul 97 se modifică și va avea următorul cuprins:
„Art. 97. — Anexele nr. 1—19 fac parte integrantă din prezentele norme.”

26. În anexa nr. 10, la articolul 5, după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) la a doua constatare de către casele de asigurări de sănătate a nerespectării obligației prevăzute la art. 4 lit. b)”.

27. Anexele nr. 16 și 17 la norme se abrogă.

28. După anexa nr. 18 se introduce o nouă anexă, anexa nr. 19, al cărei conținut este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Vasile Ciurchea

ANEXĂ

(Anexa nr. 19 la norme)

ANGAJATOR / CASA DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

.....

Nr. de înregistrare data

ADEVERINȚĂ

Prin prezenta se certifică că domnul/doamna, CNP, act de identitate, seria nr., eliberat de la data de, cu domiciliul în, str. nr., bl., ap., sectorul/județul, are calitate de persoană asigurată pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate în sistemul de asigurări sociale de sănătate, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Prezenta adeverință are o perioadă de valabilitate de 30 de zile de la data emiterii.

Sub sancțiunile aplicate faptei de fals în acte publice, declar că datele din adeverință sunt corecte și complete.

Numărul de zile de concediu medical de care persoana asigurată a beneficiat în ultimele 12 luni este de zile, până la data de, aferente fiecărei afecțiuni în parte, după cum urmează:

Cod de indemnizație	Număr zile concediu medical în ultimele 12 luni

Reprezentant legal angajator/Președinte — director general,

.....

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL COMPETENT SĂ JUDECE RECURSUL ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 25**din 7 decembrie 2015**

Dosar nr. 21/2015

Ionuț Mihai Matei	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului
Lavinia Curelea	— președintele Secției I civile
Roxana Popa	— președintele delegat al Secției a II-a civile
Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Mirela Sorina Popescu	— președintele Secției penale
Luciana Mera	— judecător la Secția penală
Rodica Aida Popa	— judecător la Secția penală
Cristina Rotaru-Radu	— judecător la Secția penală, judecător-raportor
Maricela Cobzariu	— judecător la Secția penală
Rodica Cosma	— judecător la Secția penală
Simona Cîrnaru	— judecător la Secția penală
Lucia Tatiana Rog	— judecător la Secția penală
Anca Mădălina Alexandrescu	— judecător la Secția penală
Săndel Lucian Macavei	— judecător la Secția penală
Silvia Cerbu	— judecător la Secția penală
Ioana Bogdan	— judecător la Secția penală
Aurel Gheorghe Ilie	— judecător la Secția penală
Cristina Geanina Arghir	— judecător la Secția penală
Florentina Dragomir	— judecător la Secția penală
Elena Floarea	— judecător la Secția I civilă
Dragu Crețu	— judecător la Secția I civilă
Monica Ruxandra Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Sârbu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Elena Gherasim	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul competent să judece recursul în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 21/2015 este constituit conform prevederilor art. 473 alin. (1) din Codul de procedură penală și ale art. 271 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de către vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, domnul judecător Ionuț Mihai Matei.

La ședința de judecată participă doamna Irina Kuglay, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția judiciară, Serviciul judiciar penal — Biroul de reprezentare.

De asemenea, la ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Adina Andreea Ciuhan Teodoru, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 273 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a luat în examinare recursul

în interesul legii formulat de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție vizând interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 213 și art. 215¹ alin. (5) din Codul de procedură penală.

Reprezentantul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut că examenul jurisprudențial efectuat a evidențiat mai multe orientări cu privire la obiectul recursului în interesul legii și, prin urmare, caracterul neunitar al practicii judiciare.

Astfel, potrivit unei orientări jurisprudențiale, unele instanțe au susținut inadmisibilitatea contestației formulate în baza art. 204 din Codul de procedură penală împotriva încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți se pronunță asupra plângerii întemeiate pe dispozițiile art. 213, respectiv art. 215¹ alin. (5) din Codul de procedură penală împotriva ordonanței procurorului prin care s-a luat sau s-a prelungit măsura controlului judiciar.

Într-o altă abordare, dimpotrivă, instanțele au considerat admisibilă calea de atac a contestației întemeiate pe dispozițiile art. 204 din Codul de procedură penală împotriva încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți se pronunță, în faza de urmărire penală, asupra plângerii împotriva măsurii preventive a controlului judiciar luate sau prelungite de procuror, conform art. 213, respectiv art. 215¹ alin. (5) din Codul de procedură penală.

A arătat că opinia procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este aceea potrivit căreia este admisibilă contestația întemeiată pe dispozițiile art. 204 din Codul de procedură penală împotriva încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți se pronunță asupra plângerii, conform art. 213, respectiv art. 215¹ alin. (5) din același cod, împotriva ordonanței procurorului prin care s-a luat ori s-a prelungit măsura controlului judiciar.

Președintele completului, domnul judecător Ionuț Mihai Matei, vicepreședinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție, constatând că nu sunt întrebări de formulat din partea membrilor completului, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

Înalta Curte, Completul competent să judece recursul în interesul legii,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

1. Problema de drept ce a generat practica neunitară

Prin recursul în interesul legii se arată că în urma verificării jurisprudenței la nivel național s-a constatat că există o practică neunitară cu privire la admisibilitatea căii de atac întemeiate pe dispozițiile art. 204 alin. (1) din Codul de procedură penală promovate împotriva încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți se pronunță asupra plângerii formulate conform art. 213, respectiv art. 215¹ alin. (5) din Codul de procedură penală împotriva ordonanței procurorului de luare sau prelungire a măsurii controlului judiciar.

2. Examenul jurisprudențial

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a învederat că, în urma verificării jurisprudenței la nivel național referitor la aplicarea unitară a

dispozițiilor art. 213, respectiv art. 215¹ alin. (5) din Codul de procedură penală, s-au evidențiat două orientări, conturând astfel caracterul neunitar al practicii judiciare sub acest aspect.

3. Soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești

3.1. **Într-o primă orientare**, unele instanțe au susținut inadmisibilitatea contestației formulate în baza art. 204 din Codul de procedură penală împotriva încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți se pronunță asupra plângerii împotriva ordonanței procurorului prin care s-a luat ori s-a prelungit măsura controlului judiciar, întemeiate pe dispozițiile art. 213 din Codul de procedură penală, respectiv art. 215¹ alin. (5) din Codul de procedură penală.

Adeptii acestei orientări au susținut că, potrivit prevederilor art. 213, respectiv art. 215¹ alin. (5) din Codul de procedură penală (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2014), împotriva ordonanței procurorului prin care s-a luat ori s-a prelungit măsura preventivă a controlului judiciar, legiuitorul a prevăzut doar o singură cale de atac, respectiv plângerea, pe care inculpatul o poate face la judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond.

În acest sens s-a susținut că prevederile art. 204 din Codul de procedură penală vizează doar încheierile prin care măsura preventivă a controlului judiciar a fost dispusă de către judecător, iar nu încheierile prin care s-a soluționat plângerea împotriva ordonanței procurorului.

Concluzia inadmisibilității contestației întemeiate pe art. 204 din Codul de procedură penală împotriva încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți se pronunță asupra plângerii, conform art. 213 din același cod, a fost susținută și prin invocarea dispozițiilor art. 213 alin. (7) din Codul de procedură penală, care prevăd că dosarul se restituie procurorului în 48 de ore de la pronunțarea încheierii, fără a menționa posibilitatea contestării unei asemenea încheieri. Totodată, în sprijinul aceleiași opinii s-a mai susținut că art. 204 din Codul de procedură penală reprezintă o normă cu caracter general, iar art. 213 din același cod este o normă cu caracter special, astfel încât vor fi aplicabile exclusiv dispozițiile cu caracter special.

3.2. **Într-o a doua orientare a practicii**, alte instanțe au considerat admisibilă calea de atac a contestației întemeiate pe dispozițiile art. 204 din Codul de procedură penală împotriva încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți se pronunță, în faza de urmărire penală, asupra plângerii împotriva măsurii preventive a controlului judiciar luate sau prelungite de procuror, conform art. 213, respectiv art. 215¹ alin. (5) din Codul de procedură penală.

În susținerea acestui punct de vedere s-a arătat că dispozițiile art. 213 din Codul de procedură penală nu reglementează faptul că încheierea pronunțată de judecătorul de drepturi și libertăți în soluționarea plângerii formulate împotriva ordonanței procurorului prin care s-a luat ori s-a prelungit măsura controlului judiciar este definitivă sau fără cale de atac.

Prin urmare, în lipsa unei dispoziții exprese în reglementarea specială, se aplică dispozițiile generale prevăzute de art. 204 din Codul de procedură penală, care reglementează dreptul la contestație împotriva încheierilor prin care judecătorul de drepturi și libertăți dispune asupra măsurilor preventive, reglementare generală care nu face distincție referitor la natura măsurii preventive și nici la modalitatea prin care se dispune asupra acestei măsuri.

4. **Opinia procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție** este în sensul admisibilității contestației formulate împotriva încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți se pronunță asupra plângerii, conform art. 213, respectiv art. 215¹ alin. (5) din Codul de procedură penală, împotriva ordonanței procurorului prin care s-a luat ori

s-a prelungit măsura controlului judiciar, soluția propusă fiind întemeiată pe dispozițiile art. 204 alin. (1) din Codul de procedură penală.

Astfel, s-a arătat că, potrivit art. 204 alin. (1) din Codul de procedură penală, „împotriva încheierilor prin care judecătorul de drepturi și libertăți dispune asupra măsurilor preventive, inculpatul și procurorul pot formula contestație, în termen de 48 de ore de la pronunțare sau, după caz, de la comunicare. Contestația se depune la judecătorul de drepturi și libertăți care a pronunțat încheierea atacată și se înaintează, împreună cu dosarul cauzei, judecătorului de drepturi și libertăți de la instanța ierarhic superioară, în termen de 48 de ore de la înregistrare”.

Pe de altă parte, conform art. 213 alin. (1) din Codul de procedură penală, „împotriva ordonanței procurorului prin care s-a luat măsura controlului judiciar în termen de 48 de ore de la comunicare, inculpatul poate face plângere la judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond”.

În același sens au fost avute în vedere și prevederile art. 215¹ alin. (5) din Codul de procedură penală, introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 911 din 15 decembrie 2014, conform căreia „împotriva ordonanței procurorului prin care, în condițiile prevăzute de alin. (2) și (3), s-a prelungit măsura controlului judiciar, inculpatul poate face plângere la judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond, dispozițiile art. 213 aplicându-se în mod corespunzător”.

Din conținutul dispozițiilor menționate rezultă că acestea reglementează căi de atac împotriva actelor procesuale prin care, în faza de urmărire penală, organul judiciar competent dispune asupra măsurilor preventive.

Astfel, art. 213 din Codul de procedură penală vizează calea de atac (plângere) împotriva unui act al procurorului, în vreme ce art. 204 din Codul de procedură penală este incident în ceea ce privește acte ale judecătorului de drepturi și libertăți.

În consecință, pe baza acestui element de diferență, nu mai poate opera excluderea de la aplicare a art. 204 din Codul de procedură penală, excludere întemeiată pe raportul dintre o normă specială și una generală (și care ar fi operabil doar în măsura în care ambele texte legale ar reglementa același aspect).

Prin urmare, având în vedere că cele două dispoziții reglementează proceduri diferite, căi de atac împotriva unor acte diferite, dispuse sau pronunțate de organe judiciare diferite, acestea nu se vor exclude reciproc, ci vor fi aplicabile ținând seama de succesiunea cronologică și logică a cauzei. Deși art. 213 din Codul de procedură penală are denumirea marginală „Calea de atac împotriva măsurii controlului judiciar dispuse de procuror”, titulatura este greșită, deoarece calea de atac poate viza doar o hotărâre judecătorească, nu un act al procurorului, de aceea calea de atac în cazul luării ori prelungirii controlului judiciar este cea prevăzută de art. 204 din Codul de procedură penală.

Astfel, ordonanța procurorului prin care s-a luat măsura controlului judiciar va fi supusă plângerii la judecătorul de drepturi și libertăți conform art. 213 din Codul de procedură penală, iar încheierea pronunțată de acesta în soluționarea plângerii va fi supusă contestației conform art. 204 din același cod.

Pe de altă parte, s-a susținut că dispozițiile art. 213 din Codul de procedură penală sunt similare dispozițiilor art. 140² din Codul de procedură penală din 1968.

Astfel, în legislația anterioară, potrivit Deciziei nr. 18/2008, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție într-un recurs în interesul legii, au fost interpretate dispozițiile art. 140² din Codul de procedură penală din 1968, în sensul că încheierile prin care

judecătorul ori instanța de judecată, în cursul urmăririi penale, admitea plângerea împotriva ordonanței procurorului prin care se dispusese luarea, prelungirea, revocarea măsurii preventive a obligării de a nu părăsi localitatea, prevăzute de art. 145 din Codul de procedură penală, ori a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara, prevăzute de art. 145¹ din Codul de procedură penală, erau supuse căii de atac a recursului în condițiile art. 140³ din Codul de procedură penală.

Prin urmare, în reglementarea anterioară era consacrată existența unei căi de atac (plângere, conform art. 140² din Codul de procedură penală) împotriva ordonanței procurorului prin care se dispunea luarea măsurii prevăzute de art. 145 și art. 145¹ din Codul de procedură penală, precum și o cale de atac (recurs, conform Deciziei nr. 18/2008 pronunțate în recursul în interesul legii) împotriva încheierii prin care se admitea plângerea formulată.

În condițiile în care măsurile preventive prevăzute de art. 145 și art. 145¹ din Codul de procedură penală din 1968 prezintă suficiente similarități cu măsura preventivă a controlului judiciar prevăzută de art. 211 și următoarele din Codul de procedură penală, după cum și art. 213 din Codul de procedură penală prezintă elemente similare cu art. 140² din Codul de procedură penală din 1968, iar potrivit legislației anterioare a fost recunoscut și asigurat un dublu grad de jurisdicție, s-a arătat că este greu de acceptat că, în actuala reglementare, standardul este mai redus, în sensul existenței unui singur grad de jurisdicție.

O asemenea concluzie ar echivala cu o recunoaștere implicită a unui regres al legislației actuale.

În acest context s-a susținut că nu se poate admite că obiective precum accelerarea duratei procedurilor și simplificarea acestora justifică sacrificarea unor garanții procesuale, aceasta cu atât mai mult cu cât în expunerea de motive a Codului de procedură penală s-a afirmat că nu s-a intenționat ca acesta să conțină soluții originale cu orice preț, ci că scopul îl reprezintă menținerea tuturor soluțiilor viabile din legislația anterioară, alături de soluții noi care, împreună, să acorde respectul cuvenit drepturilor și libertăților fundamentale ale tuturor subiecților procedurii penale.

Totodată, în opinia procurorului general, concluzia inadmisibilității contestației întemeiate pe art. 204 din Codul de procedură penală, împotriva încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți se pronunță asupra plângerii, conform art. 213, respectiv art. 215¹ din același cod, nu poate fi susținută nici prin invocarea dispozițiilor art. 213 alin. (7) din Codul de procedură penală care prevăd că dosarul se restituie procurorului în termen de 48 de ore de la pronunțarea încheierii judecătorului de drepturi și libertăți, fără a menționa posibilitatea contestării unei asemenea încheieri [așa cum se menționează în cazul altor dispoziții legale, de exemplu, art. 219 alin. (8) sau art. 204 alin. (13) din Codul de procedură penală].

Astfel, dispozițiile art. 213 alin. (7) din Codul de procedură penală prevăd un termen de 48 de ore de la pronunțarea încheierii în care dosarul se restituie procurorului. Or, cele 48 de ore de la pronunțare reprezintă tocmai termenul de declarare a contestației, conform art. 204 alin. (1) teza I din Codul de procedură penală, contestație care se depune la judecătorul de drepturi și libertăți care a pronunțat încheierea atacată, conform art. 204 alin. (1) fraza a II-a din același cod.

Identitatea termenului de restituire a dosarului cu termenul de contestație permite concluzia articulării celor două dispoziții legale, în sensul funcționalității căii de atac prevăzute de art. 204 din Codul de procedură penală.

Astfel, în opinia procurorului general, legiuitorul a lăsat posibilitatea celui interesat să atace încheierea, creând și pentru judecătorul de drepturi și libertăți posibilitatea de a cunoaște această manifestare de voință și de a proceda în funcție de

oricare ipoteză concretă: de a restitui dosarul procurorului, în ipoteza în care nu se formulează contestație, sau de a-l înainta judecătorului de drepturi și libertăți de la instanța ierarhic superioară, atunci când o asemenea contestație este formulată.

Concluzia anterior enunțată este susținută, în opinia procurorului general, și de dispozițiile art. 204 alin. (14) din Codul de procedură penală, care completează dispozițiile art. 213 alin. (7) din același cod și care prevăd că judecătorul de drepturi și libertăți de la prima instanță (în speță, judecătorul de drepturi și libertăți care a pronunțat încheierea prin care s-a soluționat plângerea întemeiată pe art. 213 din Codul de procedură penală), dacă nu se formulează contestație împotriva încheierii pe care a pronunțat-o, restituie dosarul procurorului în termen de 48 de ore de la expirarea termenului de contestație.

De altfel, a susținut procurorul general, opinia exprimată în doctrină este în sensul admisibilității contestației întemeiate pe dispozițiile art. 204 din Codul de procedură penală și formulate împotriva încheierii prin care judecătorul de drepturi și libertăți se pronunță cu privire la plângerea formulată de inculpat conform art. 213 din același cod.

5. Raportul asupra recursului în interesul legii

Judecătorul-raportor, prin raportul întocmit în cauză privind sesizarea referitoare la interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 213 din Codul de procedură penală și art. 215¹ alin. (5) din Codul de procedură penală, a constatat că recursul în interesul legii este admisibil.

Rezumând problema de drept care a primit o soluționare diferită de la instanțele judecătorești, prin hotărâri judecătorești definitive, judecătorul-raportor a apreciat că soluția corectă este cea exprimată în prima opinie, și anume că art. 213 alin. (1) din Codul de procedură penală reglementează o singură cale de atac împotriva ordonanței procurorului prin care s-a dispus măsura controlului judiciar, respectiv plângerea formulată la judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia îi revine competența să judece cauza în fond.

Ca atare, contestația împotriva unei asemenea încheieri este inadmisibilă, deoarece este o cale de atac neprevăzută de legea penală.

6. Înalta Curte de Casație și Justiție, examinând sesizarea cu recurs în interesul legii, raportul întocmit de judecătorul-raportor și dispozițiile legale ce se solicită a fi interpretate în mod unitar, reține următoarele:

Înalta Curte de Casație și Justiție a fost legal sesizată, fiind îndeplinite cerințele impuse de dispozițiile art. 471 din Codul de procedură penală, referitoare la titularul sesizării și la depunerea hotărârilor definitive ce atestă existența unei jurisprudențe neunitare relativ la problema de drept ce se cere a fi interpretată.

Practica neunitară ce formează obiectul recursului în interesul legii a fost generată de interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 213 din Codul de procedură penală și art. 215¹ alin. (5) din Codul de procedură penală.

Dispoziții legale incidente:

Potrivit **art. 204 alin. (1)** din Codul de procedură penală („Calea de atac împotriva încheierilor prin care se dispune asupra măsurii preventive în cursul urmăririi penale”, titlul V — Măsuri preventive și alte măsuri procesuale, cap. I — Măsurile preventive, secțiunea 1 — Dispoziții generale), *„Împotriva încheierilor prin care judecătorul de drepturi și libertăți dispune asupra măsurilor preventive, inculpatul și procurorul pot formula contestație, în termen de 48 de ore de la pronunțare sau, după caz, de la comunicare. Contestația se depune la judecătorul de drepturi și libertăți care a pronunțat încheierea atacată și se înaintează, împreună cu dosarul cauzei, judecătorului de drepturi și libertăți de la instanța ierarhic superioară, în termen de 48 de ore de la înregistrare”*.

Art. 213 alin. (1) din Codul de procedură penală [„Calea de atac împotriva măsurii controlului judiciar dispuse de procuror”,

dispoziție care face parte din același titlu și capitol ca și art. 204 alin. (1) din Codul de procedură penală, însă, spre deosebire de această dispoziție, se situează în secțiunea a 3-a — Controlul judiciar], prevede: „*Împotriva ordonanței procurorului prin care s-a luat măsura controlului judiciar în termen de 48 de ore de la comunicare, inculpatul poate face plângere la judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond*”.

Totodată, potrivit **art. 215¹ alin. (5)** din Codul de procedură penală, introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2014, „*Împotriva ordonanței procurorului prin care, în condițiile prevăzute de alin. (1) și (3), s-a prelungit măsura controlului judiciar, inculpatul poate face plângere la judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond, dispozițiile art. 213 aplicându-se în mod corespunzător*”.

În privința căilor de atac ce se pot exercita în materia măsurilor preventive, o primă observație care se impune este aceea că în actualul Cod de procedură penală există o reglementare cu caracter general, particularizată în funcție de faza procesului penal în care s-a dispus asupra măsurii preventive.

În acest context, așa cum se arată și în denumirea sa marginală, art. 204 din Codul de procedură penală este norma generală, ce stabilește calea de atac împotriva încheierilor prin care se dispune asupra măsurilor preventive în cursul urmăririi penale.

În egală măsură însă, analizând dispozițiile care reglementează fiecare măsură preventivă în parte, rezultă că în cazul controlului judiciar există o reglementare proprie în ce privește calea de atac, pornind de la particularitatea acestei măsuri preventive — singura care poate fi luată atât de către procuror, cât și de către judecătorul de drepturi și libertăți.

Astfel, art. 213 din Codul de procedură penală care reglementează „calea de atac împotriva măsurii controlului judiciar dispuse de procuror” este norma specială, aplicabilă doar în materia controlului judiciar și doar în situația în care procurorul, prin ordonanță, a luat măsura preventivă, urmând ca în cazul în care aceasta este dispusă de judecătorul de drepturi și libertăți, în contextul respingerii unei propuneri de luare a măsurii arestării preventive sau a arestului la domiciliu, să fie aplicabil art. 204 din Codul de procedură penală, ca normă generală.

Conform art. 213 alin. (1) din Codul de procedură penală „*Împotriva ordonanței procurorului prin care s-a luat măsura controlului judiciar, în termen de 48 de ore de la comunicare, inculpatul poate face plângere la judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța căreia i-ar reveni competența să judece cauza în fond*”.

Așa cum se poate observa, plângerea este singura cale de atac care este reglementată de acest text de lege.

Denumirea marginală a art. 213 din Codul de procedură penală — „Calea de atac împotriva măsurii controlului judiciar dispuse de procuror” — este relevantă și corespunde conținutului articolului, în sensul că dispoziția este aplicabilă doar în situația în care măsura controlului judiciar este dispusă de procuror, iar utilizarea singularului indică faptul că în acest caz există o singură cale de atac.

Chiar dacă se poate imputa legiuitorului o lipsă de rigurozitate în ceea ce privește terminologia folosită, în condițiile în care noțiunea de cale de atac este asociată în general cu instrumentul prin intermediul căruia se cenzurează o hotărâre judecătorească, și nu un act al organului de urmărire penală, voința acestuia a fost aceea de a sublinia, pe de o parte, natura juridică a plângerii, iar pe de altă parte, unicitatea acesteia drept cale de atac ce poate fi exercitată împotriva ordonanței procurorului prin care s-a luat măsura controlului judiciar.

În altă ordine de idei, recunoașterea plângerii ca singura cale de atac ce poate fi exercitată într-o asemenea ipoteză este în consonanță cu întreaga filozofie a noului Cod de procedură penală, care a instituit principiul unicității căii ordinare de atac, inclusiv în cazul judecării fondului cauzei.

Or, dacă în cazul judecării unei cauze pe fond, când se statuează asupra vinovăției unei persoane trimise în judecată, este recunoscută o singură cale ordinară de atac, legiuitorul nu putea avea o altă opțiune în materia măsurilor preventive.

Mergând pe linia aceluiași raționament, particularizat însă în materia măsurilor preventive, este greu de acceptat ca în cazul unor măsuri preventive mult mai intruzive dispuse de către judecătorul de drepturi și libertăți, cum sunt arestul la domiciliu sau arestarea preventivă, să existe o singură cale de atac, conform normei generale din art. 204 alin. (1) din Codul de procedură penală, în timp ce în cazul măsurii preventive a controlului judiciar dispuse prin ordonanță de către procuror, aceasta să poată face obiectul unei duble cenzuri — mai întâi plângerea formulată în condițiile art. 213 alin. (1) din Codul de procedură penală, iar apoi contestația formulată în condițiile art. 204 alin. (1) din Codul de procedură penală.

Modalitatea în care este reglementată măsura controlului judiciar în actuala legislație, în sensul existenței unei unice căi de atac împotriva luării ori prelungirii acesteia, nu contravine dispozițiilor Convenției europene a drepturilor omului (CEDO).

Posibilitatea de a ataca în fața unui judecător de drepturi și libertăți luarea sau prelungirea măsurii controlului judiciar dispuse de către procuror echivalează cu materializarea dreptului la un „recurs” efectiv în fața unei instanțe (în cazul nostru, în fața judecătorului de drepturi și libertăți), drept impus de dispozițiile art. 13 din CEDO.

În aceste condiții, invocarea jurisprudenței anterioare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, materializată în Decizia în interesul legii nr. 18/2008, nu poate constitui un argument valabil pentru susținerea *de lege lata* a două căi de atac în situația în care măsura preventivă a controlului judiciar a fost dispusă prin ordonanță de către procuror, cu atât mai mult cu cât chiar și decizia sus-arătată a avut în vedere o ipoteză strict determinată, prevăzută de Codul de procedură penală din 1968 (încheierile prin care judecătorul ori instanța de judecată, în cursul urmăririi penale, admitea plângerea împotriva ordonanței procurorului prin care se dispusesse luarea ori prelungirea unei măsuri restrictive de drepturi și dispunea revocarea acelei măsuri).

În fine, un alt argument în favoarea unicității căii de atac în cazul măsurii controlului judiciar dispuse prin ordonanță de către procuror are în vedere restituirea dosarului de urmărire penală procurorului după soluționarea plângerii formulate în condițiile art. 213 alin. (1) din Codul de procedură penală.

Astfel, potrivit art. 213 alin. (7) din Codul de procedură penală, dosarul cauzei se restituie procurorului în termen de 48 de ore de la pronunțarea încheierii prin care a fost soluționată plângerea inculpatului împotriva ordonanței procurorului prin care s-a luat măsura controlului judiciar, fără a se menționa posibilitatea contestării unei asemenea încheieri.

Împrejurarea că durata termenului de restituire a dosarului este identică cu durata termenului de exercitare a contestației potrivit normei generale din art. 204 alin. (1) din Codul de procedură penală nu poate conduce la concluzia că, doar în situația luării măsurii controlului judiciar de către procuror, voința legiuitorului ar fi fost aceea de recunoaștere a două căi de atac distincte, ce pot fi exercitate succesiv, prima potrivit normei speciale [art. 213 alin. (1) din Codul de procedură penală], iar cea de-a doua potrivit normei generale [art. 204 alin. (1) din Codul de procedură penală], căci aceasta ar contraveni principiului *specialia generalibus derogant*.

În consecință, calea de atac ce poate fi exercitată în cazul în care măsura controlului judiciar a fost dispusă prin ordonanță

de către procuror este exclusiv plângerea reglementată de art. 213 din Codul de procedură penală, iar încheierea prin care judecătorul de drepturi și libertăți o soluționează este definitivă.

Această concluzie este valabilă și în cazul prelungirii măsurii controlului judiciar dispuse de procuror prin ordonanță, câtă vreme art. 215¹ alin. (5) din Codul de procedură penală face trimitere la art. 213 din Codul de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător.

În considerarea celor expuse, în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 213 din Codul de procedură penală și art. 215¹ alin. (5) din Codul de procedură penală, Completul pentru judecarea recursului în interesul legii va stabili că încheierea prin care judecătorul de drepturi și libertăți soluționează plângerea formulată de inculpat împotriva ordonanței procurorului prin care s-a luat ori s-a prelungit măsura preventivă a controlului judiciar este definitivă.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 473 și art. 474 din Codul de procedură penală,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii formulat de către procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință:

În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 213 și art. 215¹ alin. (5) din Codul de procedură penală stabilește:

Încheierea prin care judecătorul de drepturi și libertăți soluționează plângerea formulată de inculpat împotriva ordonanței procurorului prin care s-a luat ori s-a prelungit măsura preventivă a controlului judiciar este definitivă.

Obligatorie, potrivit art. 474 alin. (4) din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 7 decembrie 2015.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE
ȘI JUSTIȚIE,
IONUȚ MIHAI MATEI

Magistrat-asistent,
Adina Andreea Ciuhan Teodoru

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

